

Manus arida.

Alio sabbato Ierosolymis in synagoga docet, ibique hominem, cui dextra manus erat arida, sanat, probans licere sabbatis benefacere: vnde offensi Pharisei cum Herodianis deperdendo Christo consultant. *Matth. 12. Mar. 3. Luc. 6.*

Attractus Christi.

Id sciens Iesus, secedit illinc ad mare Galilææ, multaque eò concurrunt turbae, ex omnibus vndique regionibus, quatum ægrotos cunctos sui attractu curat; quin & demones ipsum Dei Filium, confitentes coercet; nauiculamque ingreditur propter pressuram multitudinis. *Matt. 12. Marc. 3. Luc. 6.*

Electio 12. Apostolorum.

Dehinc ascendit in montem, vbi & pernoctat in oratione. Facto die, vocat ad se discipulos quos vult, atque ex ipsis eligit & ordinat duodecim Apostolos, Petrum, Andream, Iacobum, Ioannem, Philippum, Bartholomæum, Matthæum, Thomam, Iacobum minorem, Simonem, Thadæum, & Iudam. *Matth. 10. Marc. 3. Luc. 6.*

Sermo in monte.

Quibuscum in monte sedens, insigni sermone summam Euangelicæ perfectionis ipsos docet: primumque differit, quibus in rebus sira sit vera beatitudo. Deinde veterem legem perfectioribus mandatis adimplet. Modum item tradit elemosynas dandi, orandi, & ieiunandi. Mōer, in cœlo thesaurizandum, sollicitudinem de victu & vestitu in Deum projiciendam: non temerè iudicandum aut docendum: orationi autem instandum: per arctam viam ad vitam intrandum: a pseudopropheta cauendum: suaque huic doctrinæ firmiter inharendum. *Matth. 5. 6. 7.*

In planicie.

Inde descendit cum illis de monte, ac stans in loco campestri, eadem ferè coram copiosa plebis multitudine replicat. *Luc. 6.*

Leprorsus.

Hinc progressus, leprosum suppliciter orantem suo tactu mundat: mundatum mittit ad sacerdotem. *Matth. 8. Marc. 1. Luc. 5.*

Centurio.

Mox intrat Capernaum, vbi à Centurione gentili, pro seruo eius ex paralyti periclitante, rogatus: rogantis fidem coram omnibus commendat, eiusque seruum absentem verbo sanat. *Matth. 8. Luc. 7.*

Secessus Christi.

Cumque ob populi confluxum iam non posset manifestè in ciuitate versari, secedit in desertum, ibique orat. *Marc. 1. Luc. 5.*

Adolescens.

Pergit cum discipulis Naim, appropinquans portæ ciuitatis adolescentem vnicum viduæ filium, qui sepeliendus efferebatur, ad vitam reuocat: rediuuium matri reddit. *Luc. 7.*

Christus factis probat se esse Messiam.

Posthæc Ioannes Baptista, cum audiret ex discipulis suis in carcere facta Christi, mittit eorum duos ad Christum, vt quærant, num esset ipse Messias qui expectabatur: Christus verò miraculis id comprobans, illis spectantibus multos curat languidos, debiles, cœcos, dæmoniacos, variosque malè habentes: deinde iubet vt visâ auditaque renunciarent Ioanni. Hisce digressis, incipit Dominus ad turbam, & Ioannis prædicare dignitatem: & lu-

dorum exprobrare obstinatum animum qui nec Ioannis austeritate, nec suo amicabili conuictu, commoti sint ad pœnitentiam. comminatur etiam væ ciuitatib. Corozaim, Bethsaidæ, & Capernaõ, in quibus plurimas fecerat virtutes, quod necdum pœniterent. Oneratos autem ad se vocans, iugum suum suaue ferentibus, animi tranquillitatem pollicetur. *Matth. 11. Luc. 7.*

Subhæc in domo Simonis Pharisei men-^{Peccatrix.}sa accumbens, mulieri peccatrici, iam pœnitenti, suos pedes lachrymis riganti, capillis tergenti, osculanti, vngenti, multumque amanti, multa peccata remittit. *Luc. 7.*

Venit in domum suam Capernai: turbaque circumfusis, oblatum sibi dæmoniacum cæcum ac mutum, sic curat, vt ille ter miser iam liberatus à dæmonio, & videret, & loqueretur. Vnde turba miratur, cognati Christi exeunt, vt ipsum, ceu furiosum, comprehendant. Pharisei autem obijcunt, quòd per Beelzebub eijciat dæmonia. Scribæ verò cæleste potius signum postulant. At Christus, primùm efficacibus ostendit rationibus, miraculum illud non diabolicum, sed diuina factum virtute: atque ob id Phariseorum blasphemiam, tanquam in Spiritum Sanctum commissam, non remittendam, neque in hoc sæculo, neque in futuro. Scribis autem negat signum è cœlo, sed docet Ionæ prophetae signum, suæ sepulture ac resurrectionis esse figuram: protestans Iudæos, Ninivitarum & reginæ Austri collatione, in iudicio condemnandos. *Matth. 12. Marc. 3. Luc. 11.*

Hæc audiens mulier quædam è turba beatam proclamât tanti Magistri genitricem: at Dominus beatos pronunciat, qui verbum Dei audiunt & faciunt. *Luc. 11.*

Eodem tempore cum quidam nunciaret, matrem & fratres eius stare foris, quarentes ei loqui: respondet, matrem ac fratres suos esse, qui Dei faciunt voluntatem. *Matth. 12. Marc. 3. Luc. 8.*

Inde egreditur ad mare Galilææ, vbi congregata ad se multitudine magna, sedens in nauî, multitudinem in litore stantem varias docet parabolas: Nempe, de seminâte in viam petrosam, spinas, terrâ bonam, ac triplici seminis fructu. Item de zizanijs semini bono ab inimico superfeminatis, crescere vnâ permittendis vsque ad messem. De semine paulatim succrescente vsque ad maturitatem. De grano sinapis, quod, cum minimum sit, crescit in arborem. De fermento quod tribus farinæ satis commixtum, fermentat totum. *Matth. 13. Marc. 4. Luc. 8. & 13.*

Redit Capernaum, domumque suam: vbi priuatim ab Apostolis interrogatus, interpretatur eis parabolas, seminantis, zizaniõrum, & reliquas: quibus futurum Euangelij incrementum, & Ecclesiæ statum significat. Adicitque ibidem & alias parabolas, de thesauro & margarita, inuentis & emptis. De reti bonos simul ac malos pisces concludente, in iudi-

judicio separandos. De scriba proferente è thesauro suo noua & vetera. rursus Euangelij precium, Ecclesiæque statum insinuans. *Matth. 13. Marc. 4. Luc. 8.*

Hinc abijt Nazaret, ibique sabbato legit in synagoga prophetiam Isaïæ, Spiritus Domini super me, &c. quam in se impletam docet. mirantur eius sapientiam, & scandalizantur; quibus ait: Prophetam in patria sua despici. Cumque eos incredulitatis (ob quam paucos duntaxat infirmos ibi curârat) exemplo viduæ Sareptanæ, & Naaman Syri, taxaret: irati ipsum ciuitati expellunt, ducuntque vsq; ad supercilium montis, in quo Nazaret sita erat, vt præcipitarent eum. Iesus autem transiens per medium illorum, abijt. *Matth. 13. Marc. 6. Luc. 4. Ioan. 4.*

Christus præcipiendus.

Circuitus Galilææ.

Parambulans deinde singulas ciuitates ac vicus Galilææ, docet vbique in synagogis, curatq; omnes infirmitates: comitantibus ipsum Apostolis & mulieribus aliquot, quæ ab ipso sanatæ, ministrabant ei de facultatibus suis. *Matth. 9. Marc. 6. Luc. 8.*

Anno mundi 33.

POST HÆC conuocat duodecim Apostolos, & data eis potestate curandi dæmoniacos ac ægrotos quoscumq; certis mandatis instructos, mittit binos annunciatum quaquaersum Israelitis regnum Dei, qui circumeuntes per pagos, vbiq; prædicant, dæmonia eiiciunt, infirmos oleo vngunt & sanant. *Matth. 10. Marc. 6. Luc. 9.*

Missio 12. Apostolorum.

Iesus autem ipsos sequens quoquoersum, prædicat in ciuitatibus eorum. *Matth. 11.*

Herodes Tetrarcha Galilææ natalis sui conuiuium cum suis principibus celebrans, ad petitionem saltantis filiæ Herodiadis, Ioanem Baptistam in Macharunte castrò in carcere decollari iubet, die vigesimoquinto Martij, nondum expleto ætatis eius anno trigesimo tertio. Cuius caput datur in disco puellæ saltatrici, corpus à discipulis ipsius sepelitur Samariæ inter Abdiam & Elizæum Prophetas. Celebratur autem illius decollatio vigesimo nono Augusti, quòd eo die caput eius in Edeffa ciuitate inuentum sit. *Matth. 14. Marc. 6.*

Decollatio Ioannis.

Postea Herodes audita fama Iesu, dicit Ioanem Baptistam resurrexisse, cupitque eum videre: alij autem Eliam, alij Prophetam antiquis esse aiunt. *Matth. 14. Marc. 6. Luc. 9.*

Opinio de Christo.

Apostoli verò, peracta prædicatione, Capernaï conuenientes ad Iesum, renunciant ei quid egerint ac docuerint: quos fessos seuocat in desertum, vt liberi à turba, quiescant. *Mar. 6. Luc. 9.*

Reditus Apostolorum.

Traijciens ergo cum eis Mare Galilææ, secedit in desertum Bethsaidæ transmarinum: & confluente illuc quoque turba, subit in montem, ibique sedet cum suis, idque instante iam Iudæorum Paschate: Videns autem turbam fieri frequentiore, descendit, docet, ægrotos sanat, ac sub vesperam diei, ibidem quinque panibus hordeaceis & duo-

Multiplificatio 5. panum.

bus piscibus, quinque millia virorum satiat, ita vt duodecim cophini fragmentorum superessent. vnde cum vellent ipsum facere Regem, iubet discipulos ab nauigare Bethsaidam: ipse verò fugiens, subducit se iterum in montem, vt solus oret. *Matth. 14. Marc. 6. Luc. 9. Ioan. 6.*

Discipulos autem ob intempestatem ventumque contrarium in mari periclitantes, consequitur Christus quarta vigilia noctis ambulans super mare: quem cum viderent propinquantem, suspicati spectrum esse, præ metu exclamant: at Iesus, eis confidere iussis, Petro facultatem facit veniendi ad se super aquas: qui inter eundem diffidens, incipit mergi: verum à Christo seruatus, vnà cum ipso ascendit in nauim; subitoque tempestate sedata, appellunt ad terram Genezareth. vnde discipuli stupefacti, ipsum Dei Filium confitentur & adorant. *Matth. 14. Marc. 6. Ioan. 6.*

Ambulatio super mare.

Pergens Capernaum, collectos vndeque infirmos, quacunque transibat, suæ fibræ contactu sanat. *Matth. 14. Marc. 6.*

Tactus Christi.

Postero die turba quæ stabat trans mare, quærentes IESUM, nauigio veniunt Capernaum, inuentum rogant, quî eò venerit: hos Christus ibi in synagoga à desiderio cibi corporalis ad spiritualem æternumque quærendum auocans, prolixè disserit: primò de manna, quod DEVS olim duce Moyse Israelitis in deserto ex aère depluerat. Deinde de se pane vero ac viuo, quem Pater iam misisset à cælo in mundum, vt daret vitam credentibus. Postremò promittit & se daturum panem viuificum salutiferumque, qui sit caro sua, eaq; ipsa quam traditurus esset pro Mundi vita. Quod mysterium multi discipulorum non capientes, descissunt ab eo. Petrus autem confitetur ipsum habere verba vitæ æternæ: ipsique Apostoli cum eo perseuerant: quorum tamen vnum dicit esse diabolum. *Ioan. 6.*

Sermo in Synagoga.

Hic celebratum est festum Paschæ Ierosolymis.

Pascha.

Post hæc versatur IESVS in Galilæa, eò quòd Iudæi quærentes ipsum interficere. *Ioan. 7.*

Christus occidendus.

Tunc Pharisæi & Scribæ è Ierosolymis ad ipsum profecti, exoptulant cum eo, quòd discipuli eius, illotis edentes manibus, transgrediuntur traditionem seniorum. Christus regerens crimen, magis impium, obijcit; quòd ipsi propter hominum constitutiones Dei præcepta negligant, violent, iisque aduersentur. Docetque ibi turbam, ac postea apertius domi discipulos, quæ intrant per os non poluere mentem: sed quæ de ore ex corde prodeunt. *Matth. 15. Marc. 7.*

Disceptatio de traditionibus.

Hinc exit in partes Tyri & Sidonis, vbi assiduis Cananæ precibus victus, eius filiam absentem verbo à dæmonio liberat. *Matth. 15. Marc. 7.*

Cananæ.

Regressus per medios fines Decapoleos

- Surdus.** ad mare Galilææ, furdo eidemque muto, digitis in aures missis, ac lingua sputo contacta, auditum loquelamque restituit. *Mar. 7.*
- Auctio 7. panum.** Ascendit in montem ultra mare Galilææ, ubi sedens cæcos, mutos, claudos, mutilos, aliosque multos curat: ac misertus multitudinis famelicæ, quæ iam triduo ipsi adhæserat, ibi in deserto usque ad quatuor millia hominum, septem panibus & paucis pisciculis saturat: ita, ut ex reliquijs implerentur septem sportæ. *Matth. 15. Mar. 8.*
- Signum.** Mox nauigat in fines Magedan & Dalmanutha: hinc Phariseis & Saduceis rursus signum è cælo efflagitantibus, IESVS spiritu ingemiscens, iterum dat signum Ionæ. *Matth. 16. Marc. 8.*
- Fermentum.** Rursus transfretat mare Galilææ, atque ibi commonet Discipulos, ut sibi cauerent à fermento, id est, doctrina Phariseorum, Saduceorum, & Herodis. *Matth. 16. Marc. 8.*
- Cœcus.** Redit Bethsaidam: ubi cæco cuidam oculos eius suo sputo attingens, restituit visum prius imperfectum, postea perfectum. *Marc. 8.*
- Confessio Petri.** Abit in partes Cæsareæ Philippi: in via interrogat Discipulos, quem ipsum esse dicant homines? Respondent: alij Ioannem Baptistam, alij Eliam, alij Ieremiam, aut vnum ex Prophetis. Rogat quem autem vos? Tum Petrus: Tu es, inquit, Christus Filius Dei viui. Ob quam professionem Iesus beatum pronunciat Petrum, ac pollicetur se super hanc petram ædificaturum Ecclesiam suam inexpugnabilem: seque ei daturum claves regni cælorum, cum potestate ligandi & soluendi quæcunq; *Matth. 16. Marc. 8. Luc. 9.*
- Prædictio passionis.** Mox indicat discipulis, se Ierosolymis passionem ac mortem subiturum, & tertio die resurrecturum: Petrum id dissuadentem seuerè increpans, satanam dicit: Addens, post se crucem cuique suam quotidie tollendam, qui salui esse vellent: ac quosam ibidem astantes breui visuros gloriam regni Dei. *Matth. 16. Marc. 8. Luc. 9.*
- Transfiguratio.** Octauo hinc die, assumpto Petro, Iacobo, & Ioanne, ascendit in montem Tabor, ubi orans, gloriosè transformatur: apparent Moses & Elias colloquentes cum eo de morte, quam passurus esset Ierosolymæ: Petrus delectatus visione, expetit ibi permanere: vox Patris cælitus lucida è nube iam secundò sonat, Hic est filius meus charissimus, in quo mihi benè complacui, ipsum audite. Christus vetat suis, ne cui dicant visionem donec resurrexerit; docetque Ioannem Baptistam in spiritu fuisse Eliam. *Matth. 17. Mar. 9. Luc. 9.*
- Lunaticus.** Postridie descendit de monte ad turbam, & obnixè rogatus à patre pueri lunatici, eicit ex eius filio dæmonium immundum, mutum ac surdum, quod ipsius Discipuli, ob imbecillitatem fidei, non potuerant eicere: quos docet postea domi, hoc genus dæmoniorum non nisi oratione & ieiunio expelli. *Matth. 7. Mar. 9. Luc. 9.*
- Inde iter faciens per Galilæam, iterum præ-

dicat suis imminentem sibi passionem, ac resurrectionem. *Matth. 17. Marc. 9. Luc. 9.* Prædictio passionis.

Redit Capernaum, exactores exigunt didrachma: Christus, licet immunis, ne offenderet eos, iubet Petro mittere hamum in mare, & statèrem in ore piscis inueniendum, pro se & illo dare. *Matth. 17.* Victigal.

Cùm autem venisset domum, sciens discipulos inter eundem disceptasse, quis ipsorum esset maximus: statuit puerum in medio illorum, eiusque humilitatem imitandam docet, per quam quisque saluaretur, ac fieret maximus. Ioannes indicat quendam eicere dæmonia in nomine Iesu, qui non sequatur eum, ideoque ab ipsis prohibitum: Christus respondet, Non prohibendum. Adijcitque, omnibus, præcipuè pijs, benefaciendum: ac studiosè cauendum, ne quis cuiquam, pusillis potissimum, scandalum faciat, aut ipse alicundè patiatur. Fratrem autem in nos peccantem, semel, iterum, tertioque corripiendum: contumacem & Ecclesiam non audientem, pro ethnico habendum: eidem verò, toties quoties resipuerit, remittendum: adhibita ad hoc similitudine de seruo, qui remissionem decem millium talentorum à Domino suo nactus, & non remittens suo conseruo centum denarios, ob id tortoribus traditus est. *Matth. 18. Marc. 9. Luc. 9. & 17.* Sermo in domo.

Posthæc cognatis suis ambitiosè monentibus, ut Dominus ob instans festum Tabernaculorum, transfret in Iudæam: eos præmittens, tandem & ipse occultè eodem subsequitur. *Ioan. 7.* Ascensus in Iudæam.

Transiens itaque per Galilæam mediamque Samariam, præmittit nuncios in ciuitatem Samaritanorum, qui parent ipsi hospicium: à Samaritanis non recipitur: quos Iacobus & Ioannes igne cælesti perdendos censent: at IESVS, his increpatis, abit in alium pagum. *Luc. 9.* Christus ciuitate excluditur.

Hic obuios habens decem leprosos, ipsius misericordiam implorantes, ad sacerdotes ire iubet, euntes mundat: quorum solus Samaritanus ad ipsum reuersus, supplex gratias agit. *Luc. 17.* 10. Legrosi.

Ingressus deinde Ierosolymam, circa medium festiuitatis Scenopægiæ, mense Septembris docet palam in templo se à Deo missum, & diuina veraque docere: tam efficaciter hæc aliaque prædicans, ut cùm quidam ipsum apprehendere desiderant, nemo fuerit ausus injicere illi manus, multi autem è turba crediderunt in eum. *Ioan. 7.* Scenopægia.

Vnde infensi Pharisei, mittunt ministros, qui Christum comprehenderent: ipse verò nihil deterritus, ultimo festiuitatis die stans, sitientes ad se fontem aquæ viuæ inuitat: tam disertè, ut multi de turba ipsum Prophetam, alij Christum profiterentur: utque ministri re infecta ad Phariseos reuersi referrent, nunquam sic hominū quemquam locorum: quos Pharisei cum imerita multitudine seductos clamitant: à quibus & ipse Nicodemus, cùm ibidem CHRISTO patrocinaueretur, malè audit

audit. Iesus autem pergit in montem Oliueti. *Ioan. 7.*

Adultera

Diluculo redit in templum, vbi cum sedens doceret populum, Scribae subdole adducunt mulierem in adulterio deprehensam, accusantes eam: at Iesus digito inscribens terrae accusatores ipsos pudefacit, accusatam absoluit. *Ioan. 8.*

Sermo in templo.

Rursus ibidem in gazophylacio docet, se esse lucem Mundi, & principium: seque à Iudæis in cruce exaltandum: ipsos verò in peccato suo morituros, eosdem dicitans non ex Abraham, neque ex DEO, sed ex Diabolo esse, qui veritatem dicenti non crederent, sed molirentur necem. Conuiuantibus respondet, se dæmonium non habere, sed se honorare DEVM Patrem suum. Abraham autem cum gaudio vidisse diem suum: quodque antequam Abraham nasceretur, ipse esset. Ob quod cum Iudæi, raptis lapidibus, CHRISTVM, quasi blasphemum, obruere vellent, auferens sui conspectum, exit è templo. *Ioan. 8.*

Christus lapidandus,

Cæcus natus.

Præteriens, cæci à natiuitate oculis lutum sua salua temperatum illinit, idque abluere iubet in fonte Siloë, quo factò, visum illi donat sabbato: quapropter cum is, qui cæcus fuerat, Christum strenuè defenderet apud Phariseos, è synagoga eijcitur: verum tum à Christo receptus & plenius edoctus, credit & adoratum. *Ioan. 9.*

Christus pastor.

Hinc docet Christus, se esse ostium salutis, ac Pastorem bonum fidumque, qui vitam dat pro ouibus suis: Phariseos verò mercenarios, fures, & latrones insinuans. *Ioan. 10.*

Misso 70. discipulorum.

Posthac designat & alios septuaginta duos Discipulos, quos, instar duodecim Apostolorum, præceptis instruens, datque potestate sanandi infirmos, præmittit binos prædicatum in omnem locum, quo ipse erat venturus. *Luc. 10.*

Reuersio.

Reuersi septuaginta 2. Discipuli cum gaudio, referunt gloriabundi etiam dæmonia sibi subiecta. quos iubet Christus potius gaudere, quòd nomina ipsorum scripta sint in cælis. Ipseque exultans spiritu, confitetur Patri, quòd absconderit hæc sapientibus, & reuelarit ea paruulis. *Luc. 10. Matth. 11.*

Dilige & viues.

Legisperitus quidam tentans Christum, quærit, quid sibi factu sit opus, vt vitam possideat æternam? cum autem pronunciatum esset, Diligendum Deum super omnia, & proximum sicut seipsum: quærit, quis suus sit proximus? Cui Dominus, adhibita parabola de Samaritano, qui hominem à latronibus vulneratum, & à Sacerdote & Leuita neglectum, curauerat: indicat quemque cuique proximum. *Luc. 10.*

Vita contemplatiua.

Intrans Bethaniam, à Martha excipitur hospitio: qua sollicitè apparando conuiuio operam dante, eius soror Maria sedet ad pedes Iesu, audiens verbum illius: cuius cum opem sibi postularet Martha, audit à Christo, Mariam optimam partem elegisse. *Luc. 10.*

Christus quodam tempore orans, vt cessauit, rogatus ab vno ex Discipulis, & breuem orandi formam præscribit, & perseveranti oratione nihil non impetrari ostendit: comparatione introducta, ab eo, qui importunitate panes ab amico intempesta nocte impetrauit. *Luc. 11.*

Cum à quodam Pharisæo ad prandium vocatus, quòd illotis accumberet manibus, reprehenderetur; acriter Pharisæorum & Legisperitorum coarguit præposteram & mundiciam & religionem: ambitionem item, hypocrisim, & parricidiale animum. *Luc. 11.*

Orationis vis.

Præposteræ religio.

Luc. 11.

Aliàs coram conferta hominum multitudine docet, Pharisæicam hypocrisim cauendam, DEVM maximè timendum, mortem corporis parui pendendam, suumque nomen libere palam & vbique confitendum. *Luc. 12.*

Deus timendus.

Rogante quodam, vt iubeat fratri suo hæreditatem secum diuidere: se excusans, ab auaricia ac solitudine rerum temporalium suos auocat: & ad cælestia maximè quaerenda hortatur. Subijciens, quàm magnificè præmiandus sit fidelis desponsator, qui sedulo expectans venturum Dominum, dat familiæ suæ in tempore demensum cibum. *Luc. 12.*

Cælestia quaerenda.

Nunciatis quibusdam, de Galilæis horrendo supplicio à Pilato occisis, CHRISTVS occasione capta, & ab his, & ab alijs octo-decim, qui ruina turris in Siloë oppressi erant: pœnitentiam agendam prædicat: alioqui omnes, instar ficus infrugiferæ, excidendos. *Luc. 13.*

Pœnitentia agenda.

Docens in synagoga sabbato, piam mulierem à Sarana annis octodecim afflictam contractamque, verbo curat: atque ipsum archisynagogum, aliosque ob id indignantes, pudefacit: populo interim gaudente. *Luc. 13.*

Contracta

Cum per ciuitates & vicos ambulans ac docens, iret Ierosolymam: rogatus, num pauci sint saluandi? respondet: Contendite intrare per angustam portam, cuius ostium vbi clausum fuerit, multi frustra pulsabunt. *Luc. 13.*

Arcta via vitæ.

Eodem die, monitus à Pharisæis, vt disceret, Herodem enim velle ipsum occidere: respondet, Non nisi Ierosolymæ sibi necem decretam: eamque urbem, ob suam crudelitatem & incredulitatem, desertum iri. *Luc. 13.*

Christus occidendus.

Ierosolymis in domo principis Pharisæorum sumpturus cibum sabbato, Hydropicum contactu suo sanat: probatque id licere sabbato. Mox intendens quomodo Pharisæi primos accubitus eligerent, docet, & inuitatos, vt extremum mensæ locum deligant: & suum hospitem, vt pauperes potissimum inuitet, quibus non sit compensandi facultas, id enim recompensandum in resurrectione iustorum. Cumque quidam accumbentium, beatum diceret, qui mādicatorum esset panem in regno DEI: Christus per parabolam de homine, qui, cum inuitati ad cœnam bene paratam venire recusarent, pauperes vndeunque collectos introduci iussit: significat superbis Iudæis repulsis, ad cæleste conuiu-

Hydropicum.

Sermo conuiuialis.

um non nisi humiles gentiles admittendos.

Luc. 14.

Crux ferenda.

Multa ipsum comitante turba, docet, quisquis verè ipsius velit esse Discipulus, ei, saltem affectu, renunciandum omnibus, & se, sublata cruce, sequendum: proinde cuique apud se expendendum, num his par sit, instar ædificaturi turrim, aut commissuri cum hoste prælium. *Luc. 14.*

Bacania.

In festo Encaniorum, hoc est, dedicationis templi, idque hyeme, mense Decembri, ambulat Iesus Ierosolymis in templo in porticu Salomonis: ubi à Iudæis circundatus, rogatur, ut palam diceret, Num ipse sit Christus? Respondet, Opera sua satis superque testari se Dei Filium: Addens, se cum Patre vnum esse Deum. quamobrem Iudæi rursus ipsum primò, quasi blasphemum, lapidare: moxque apprehendere conantur. quorum manibus subtrahens se Christus; secedit in finis Iudææ trans Iordanem, ubi Ioannes baptizauerat primum. Cumque & huc plurimi conuenirent ad ipsum, eos, pro suo more, & docet & sanat, multosque ad credendum in se pertrahit. *Matt. 19. Marc. 10. Ioan. 10.*

Christus lapidandus.

Peccatores recipiuntur.

Pharisæis autem & Scribis obmurmurantibus, quod peccatores reciperet, ederetque cum illis: Iesus tribus parabolis, nempe de one, drachma, & filio prodigo, perditis, atque iterum magnò gaudio inuentis: ostendit quàm grata ac iucunda sit, Sanctis, Angelis, ipsique Deo, peccatorum conuersio. *Luc. 15.*

Elemosyna facianda.

Hic subdens parabolam de dispensatore, qui dum dispensatione fungeretur, prudenter de bonis domini amicos sibi parauit: hortatur suos, ut de mammona iniqua parent amicos, qui ipsos recipiant in æterna tabernacula. Auari autem Pharisæi hæc deridebant. *Luc. 16.*

Dives imitatoris.

Quibus proponit exemplum de diuite epulone, qui cum opiparè viuens, Lazaro vlceroso mendicanti micas panis non dedisset: post mortem in inferno flamma cruciatus, frustra orauit, ut Lazarus in sinu Abraham quiescens, gutta aquæ linguam ipsi refrigeraret. *Luc. 16.*

Coniugium.

Coelibatus.

Cum Pharisæi tentantes interrogarent Christum, liceatne viro repudiare uxorem: respondet: Quod DEVS coniunxit, homo ne dissungat. Vnde cum postea domi discipuli dicerent, non expedire, contrahere matrimonium: ait, Non omnes capere verbum istud, sed quibus datum est: Castrandum autem esse, propter regnum cælorum consulit. *Matt. 19. Mar. 10. Luca 17.*

Regnum Dei.

Interrogatus à Pharisæis, quando venturum esset regnum Dei: respondet, Id intra nos esse: diem vero iudicij, ex inopinato superuenturum Mundo, ut olim diluuium, & conflagratio Sodomæ. *Luc. 17.*

Semper orandum.

Aliàs docens suos instantè humiliterque orandum: proponit parabolam de vidua, quæ improbis precibus Iudicem, nec Deum, nec homines metuentem, vicit. Item parabolam de Pharisæo & Publicano templum orandi

gratia ingressis, quorum ille se iustum lactans, reprobatus: hic se peccatorem confitens, iustificatus est. *Luc. 18.*

Anno mundi 34.

OFFEREBANT ei pueros ut eis manus imponeret, Discipuli autem prohibebant offerentes: at Iesus, increpatis Discipulis, pueros complexans; imposita manu benedicit eis: asserens non nisi talium esse regnum cælorum. *Matt. 19. Mar. 10. Luc. 18.*

Benedictio paruulorum.

Posthæc rogat eum adolescens per diues, Magister, quid faciam, ut vitam consequar æternam? ait, Serua præcepta decalogi: Cui ille, Hæc omnia seruaui à puero, quid adhuc mihi deest: Ad hæc Christus, Si vis, inquit, perfectus esse, vade, vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo: & veni, sequere me. quo audito adolescens abiit tristis. Tum Christus Discipulos docet, confidentes in diuitijs difficile ingredi regnum DEI: eos verò, qui propter ipsum sua relinquerent, hic recepturos centuplum, & postea vitam æternam. *Matt. 19. Mar. 10. Luc. 18.*

Paupertas voluntaria.

Subijcit regnum cælorum simile esse patri-familias, diuersis diei horis conducenti operarios ad colendam vineam suam: quorum singulis in fine diei eandem persoluit mercedem. *Matt. 20.*

Vinea cultura.

Sub hæc Martha & Maria mittunt ad Christum, qui nunciet Lazarum ipsarum fratrem ægrotare: quo audito Dominus, biduum adhuc manet trans Iordanem. deinde repetiturus Iudæam, dissuadentibus licet Discipulis, eisdem obnunciat Lazarum esse mortuum. Hinc venit Bethaniam, ubi fiducia Marthæ, ploratuque Mariæ permotus, infremens & flens, Lazarum quadriduo iam sepultum scotentemque, in vitam reuocat: rediuuium per Apostolos solui iubet: quo viso Iudæorum multi crediderunt in Christum. *Ioan. 11.*

Suscitatio Lazari.

Hoc audito Pontifices & Pharisæi, conuocant concilium, in quo Caipha Pontifice anni illius ignoranter prophetante, quod expediret, ut vnus homo moreretur pro populo, ne tota gens periret, certò definiunt Christum occidendum: dantque mandatum, ut ubi ubi esset, proderetur ac comprehenderetur. Christus itaque publico abstinens, subducit sese in ciuitatem Ephrem sitam iuxta desertum Quarantanz, ibique moratur cum Discipulis. *Ioan. 11.*

Conspiratio in Christum.

Paulo post instante festo Paschæ, ascendens Ierosolymam, in via duodecim Apostolis apertè iam tertio prænunciat se Ierosolymis illudendum, conspuendum, flagellandum, & crucifigendum: sed tertio die resurrecturum. *Matt. 20. Mar. 10. Luc. 18.*

Ascensus in Ierusalem.

Tunc vxor ac filij Zebedæi petunt à Christo, ut vnus à dextris, alter à sinistris ipsi assideat in regno eius: quibus respondet, ipsos prius crucis & passionis suæ debere esse participes, quàm gloriæ. Mox reliquos Apostolos horum ambitionem indignè ferentes, docet exem-

exemplo sui, quòd, quicumque voluerit esse maximus, is omnium sit minister. *Matth. 20. Marc. 10.*

Cæcus. Appropinquans civitati Iericho, cæcum mendicum constanter, licet à turba prohiberetur, misericordiam implorantem, verbo visu donat. *Luc. 18.*

Zachæus. Ingressus Iericho, Zachæum publicanum ipsius videndi cupidum, ex arbore deuocat, & ad eius domum diuertit: cui & salutem factam pronunciat. *Luc. 19.*

10. Mna. Subiicit parabolam de homine nobili, qui cum dedisset decem seruis suis decem minas, vt negotiarentur: postmodum subducta ratione, eos qui lucrificerant honorauit, inutilem verò reprobauit. *Luc. 19.*

2. Cæci. Egressus Iericho, duobus cæcis mendicis, quorum alteri nomen erat Bartimæus, instanter precantibus, suo contactu visum restituit. *Matth. 20. Marc. 10.*

Hinc venit Bethaniam sabbato, sexto die ante Pascha, vbi in domo Simonis leprosi honorifica excipitur cœna: in qua Lazaro simul accumbente, & Martha ministrante, Maria pretioso vnguento perfundit caput Christi accumbentis. Ob quod cum Iudas buffiser, & quidam Discipulorum indignantes, assererent vnguenti precium potius pauperibus erogandum: Dominus pauperes semper futuros respondens, contestatur eam præstitisse opus & bonum & mysticum. Qua re infensus Iudas ex hoc vendendi Domini concepit voluntatem. *Matth. 26. Marc. 14. Ioan. 10.*

Vnctio Christi. Postero die, eoque Dominico, venit Bethphage ad montem Oliuarum: vbi insidens asinæ & pullo eius, equitat Ierosolymam: turba sternente vestimenta sua & ramos palmarum in via, ipsique acclamante: Osanna filio Dauid, benedictus qui venit in nomine Domini rex Israel: Osanna in excelsis. *Matth. 21. Marc. 11. Luc. 19. Ioan. 12.*

Deplo ratio Ierusalem. Vt appropinquauit, videns ciuitatem, flet super illam, prædicitque funditus euertendam eo quod non cognouerit tempus visitationis suæ. *Luc. 19.*

Clarificatio Christi. Ingressus hoc triumpho Ierosolymam ac templum, inibi cæcos & claudos sanat. Pharisæi hæc videntes, & audientes pueros in templo accinere Christo, Osanna, indignantur & indurantur. At gentiles quidam Iesum videre quærunt. Quamobrem, ad ipsius petitionem, iam tertio Pater voce è cælo missa, palam Christi gloriam clarificat, seque clarificaturum promittit. Cumque ibidem Christus inter alia docuisset, se granum frumenti in cruce mortificandum, vt credentes in se saluet: vesperti concedit cum suis Bethaniam. *Matth. 31. Marc. 11. Ioan. 12.*

Ficus sterilis. Feria secunda, cum manè reuerteretur Ierosolymam, esuriens in via ficui fructibus carenti, perpetuam imprecatur sterilitatem. *Marc. 21. Marc. 11.*

Deinde ingressus templum, vendentes & ementes expellit, docerque eam domum Deo

& orationi dicatam. vnde cum Principes Iudæorum quærerent ipsum perdere, vesperti egreditur Ierosolyma. *Matthæi 21. Marc. 11. Luc. 19.*

Electio negotiatorum

Feria tertia, diluculo rediens Ierosolyma, Discipulis videntibus & admirantibus ficum exaruisse, declarat & fidei & orationis efficaciam. *Matth. 21. Marc. 11.*

Ficus arida.

Mox templum repetit, atque inibi docentem adorti principes Iudæorum, sciscitantur: Qua autoritate facis isthæc? quos ipse vicissim rogat. Baptismus Ioannis vnde erat? è cælo, an ex hominibus? Quibus se nescire respondentibus: ipse quoque illis se respondurum negat. *Matt. 21. Marc. 11. Luc. 20.*

Questio Iudæorum.

Ibidemque subiiciens tres parabolas. primam de duobus filiis: alteram, de vinea elocata agricolis: tertiam, de nuptiali conuiuio inuitatis iam parato: aperte indicat, Regnum Dei à Iudæis transferendum ad gentes. *Matt. 21, & 22. Marc. 12. Luc. 20.*

Reprobatio Iudæorum.

Tunc Pharisæi & Herodiani insidiosè percontantur, An census Cæsari sit dandus: an non. Quem Christus ex denarij imagine & inscriptione persoluendum ostendit. *Matt. 22. Marc. 12. Luc. 20.*

Tributum pendendum

Hinc Saducæi quæstionem mouent de resurrectione mortuorum, quam ipsi negabant futuram: quorum CHRISTVS redarguens inscitiam, mortuos resurrecturos Scripturæ testimonio astruit. *Matth. 22. Marc. 12. Luc. 20.*

Probatio resurrectionis.

Deinde quidam è Scribis quærunt, quod sit maximum præceptum in Lege: Cui Christus, diligendum DEVM ex toto corde supra omnia, & proximum vt seipsum. *Matth. 22. Marc. 12.*

Summa Legis dilectio.

Quin & ipse Iesus repetens quæstionem, rogat Pharisæos, cuius filius esset Christus? Dicunt, Dauidis: Tum Iesus: Cur ergo Dauid afflatus Spiritu sancto in Psalmis vocat eum Dominum: Cui cum non possent respondere: non ausi sunt ipsum amplius interrogare. *Matt. 22. Marc. 12. Luc. 20.*

Christus Dominus Dauidis.

Tunc Iesus versus ad Discipulos & plebem, docet Scribarum & Pharisæorum audiendam doctrinam, sed vitanda opera: eorumque diuersa vitia aperte depingens & insectans, vnde maledictionis illis minatur. Vesperti egressus templum, secedit, pernoctatque in monte Oliueti. *Matth. 22. Marc. 12. Luc. 20. & 21.*

Scripturæ audiendi: se non imitandi.

Feria quarta, manè regressus in templum, docet populum: ibique sedens offerentes munera in Gazophylacium spectat: viduamque pauperulam duo æra minuta mittentem, plus omnibus misisse pronunciat; *Marc. 12. Luc. 21.*

Oblatio

Egressus templo, Discipulis ostendentibus magnificam eius structuram prædicit, id funditus destructum iri. *Matt. 24. Marc. 24. Luc. 21.*

templi.

Sedens deinde in monte Oliuarum, Discipulis sciscitantibus tempus, & signum huius destructionis, simul & consummationis mundi prædicit varias calamitates Iudæis obuenturas: abominandum idolum in loco sancto

collocandum: Ierosolymam obsidione cingendam, vastandam, euertendam, atque Iudæis expulsis, à gentibus inhabitandam. Deinde prænunciat multa suis Discipulis euentura mala in mundo, persecutiones, afflictiones, occisiones: Item falsos Christos, falsosq; Prophetas surrecturos, ac edituros miracula ad seducendos (si fieri posset) etiam electos. Posthæc terrificæ prodigia, in cælo, terra, & mari, aduentum suum præcessura, tandemque se subito fulguris in morem, Angelis stipatum magna cum potestate & gloria in nubibus cæli venturum, iusteque iudicaturum bonos & malos. Proinde monet suos, vt ad hunc suum aduentum inopinatum omnibusque ignotum sese parent, sobrietate, vigilantia, oratione, assiduoque exercitio piorum operum. Ad quæ, vt eos magis extimulet, adducit exemplum de seruo fideli & vigili intempestiuum Domini sui aduentum iugiter expectante. Item parabolam de decem virginibus euntibus obuiam sponso: & alteram de decem talentis à Domino in tres seruos distributis. Postremò prosequitur modum extremi iudicij, quibus dictis, subiicit se post biduū in Paschate crucifigendum. *Matth. 24. & 25. Marc. 13. Luc. 21.*

Sermo in monte Oliueti.

Venditio Christi.

Tunc principes Iudæorum congregati in atrio Caiphæ Pontificis, consultant inter sese, quomodo Iesum dolo caperent & occiderent: ad quos ingressus Iudas, triginta argenteis percipitur se illum ipsis traditurū, *Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.*

Preparatio Pasche

Feria quinta, primo die azymorum, Christus mittens Petrum & Ioannem, Pascha parari iubet Ierosolymis in monte Sion in cœnaculo cuiusdam amplo & adornato, eis per ingressum hydriam aquæ baiulantis designato. *Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.*

Iesus agni.

Vesperis eo secutus, accumbit cum duodecim Apostolis, simulque iuxta Mosaicam Legem agnum Paschalem comedunt. *Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.*

Lotio pedum.

Surgens dein ex cœna suorum Apostolorum, Petro quantumuis aliquamdiu reluctantem, lauat pedes, linteoque; detergit: in exemplum humilitatis, simul & mysterium puritatis. *Ioann. 13.*

Institutio Eucharistie.

Mensæ iterum accubens, acceptum panem in suum corpus, & vinum in suum sanguinem consecrat: ac suis sumenda tradit: præcipitque, vt id ipsum faciant in sui memoriam, *Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.*

Insinuatio proditoris.

Mox protestatur se ab Apostolorum vno prodendum: omnibusque ab hoc perplexis, tandem Ioanni in pectus suum recumbenti, qui is esset, intincta buccella demonstrat: qua sumpta Iudas exit. *Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioann. 13.*

Mandarum dilectionis.

Quo digresso, Iesus se mox discessurum indicans, nouum dat suis mandatum, vt diligant sese mutuo: addens, eos mutua è dilectione cognoscendos, quod sui sunt discipuli. *Ioann. 13.*

Hinc prædicit ipsos omnes ea nocte, se de-

relicto, fugituros: ipsumque Petrum (qui sibi prædicaturus, etiam si commoriendum esset, pernegabat) priusquam gallus bis cantet, ter se negaturum. *Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioann. 13.*

Sub hæc Apostolos mœstos varijs modis consolans, dicit in domo Patris sui mansiones multas paratas, se esse viam, veritatem, & vitam. Item, Patrem in se videri. Diligentes se, præcepta seruare: quibus Spiritum sanctum promittit: pacemque suam relinquit ac commendat. *Ioann. 14.*

Deinde cantato hymno, surgens à mensa, inibi stando, se vitem, Patrem agricolam, Discipulosque palmites esse docet. Præceptum de mutua dilectione secundò ac tertio iniungit. contra mundi odium ac persecutiones suos præmunit promissione Paraclæti, quem se à Patre missurum pollicetur: qui mundum arguat, ipsos doceat, & se clarificet. Ac tandem orans Patrem, se, suos, omnesque credituros, illi commendat. *Ioann. 15. 16. 17.*

Hinc egreditur cum suis trans torrentem Cedron, in hortum villæ Gethsemani, quæ erat in monte Oliueti: vbi ad iactum lapidis à Discipulis progressus, supplex ter Patrem orans, deprecatur mortem: anxius sudat sanguinem, ab angelo confortatur, tertioque ad suos dormientes rediens, vltro hostibus procedit obuiam. *Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioann. 18.*

Tunc Iudas cum armata cohorte satellitum aggressus Dominum, mox voce Christi sternitur cum suis retrorsum in terram: deinde Christum sese offerentem, osculo tradit: Iudæi comprehendunt. Petrus amputat aurem Malcho. Christus Petrum prohibet, aurem restituit. Discipuli fugiunt. Adolescens quidam nudus effugit. *Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioann. 18.*

Christus ligatus, ducitur Ierosolymam, primo ad Annam, Caiphæ socerum: à quo de discipulis & doctrina sua interrogatus, se publice coram omnibus docuisse respondet: & ob id à ministro alapa caditur. *Ioann. 18.*

Inde ductus ad domum Caiphæ pontificis, sistitur in Concilio Sacerdotum & Seniorum, à falsis testibus falso accusatur, quibus cum nemini quidem responderit, à pontifice adiuratus, an sit Christus filius Dei? idque confessus: quasi blasphemus, mortis reus esse condemnatur. *Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.*

Mox à ministris in faciem cospuitur, oculis illusio, obuelatur, pugnisque caditur, iubetur vaticinari, ac tota nocte varijs modis illuditur & blasphematur. *Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.*

Interea Petrus Iesum à longe secutus, & à Ioanne introductus in atrium pontificis: cum inter ministros astans igni, ab ancilla ostiaria proderetur, Dominum negat. Paulò post volens exire in vestibulum, ab alia ancilla accusatus, gallo canente, Christum abiurat. Post horè spatium denuò accusatus à cognato Malchi, cum execratione deierat, se non nosse Iesum,

Prædicatio negationis.

Sermo post cœnam.

Sermonis continuatio.

Agonia in horto.

Captiuitas.

Coram Anna.

Coram Caiphæ.

Negatio Iesu.

Am. Tum gallo iterum canente, & Domino ipsum intuente, respiciens: egressus foras, flet amarè. *Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.*

Coram concilio. Feria sexta, quem Parasceuen vocant, manè collecto rursus concilio, Iesus denuò à principibus Iudæorum interrogatus, profitetur se Christum Dei filium. quapropter victus abducitur, traditurque Pilato Præsidi. *Matth. 27. Marc. 15. Luc. 22.*

Suspensio Iudæ. His visis Iudas, facti poenitens, confitetur coram principibus Iudæorum, se tradidisse sanguinem innoxium: & proiectis in templo triginta argenteis, abiens laqueo se suspendit, crepansque medius, effusa sunt omnia viscera eius. At principes acceptis argenteis, decreto consilio, emerunt agrum figuli in sepulturam peregrinorum. *Matth. 27. Act. 1.*

Coram Pilato. Pilato præsentatus in prætorio Iesus, accusatur à Iudæis, quod peruerteret populum, prohiberet tributa dari Cæsari, diceret se Christum Regem. Quem Pilatus seorsum examinans, inquit, an sit rex Iudæorum? Christus se quidem Regem esse fatetur, veruntamen regnum suum non esse huius mundi. Vnde Pilatus ipsum innocentem pronunciat. Cùm autem Iudæi instanter Iesum, licet tacentem, feditiosum esse inclamarent: Pilatus audito, quod Galilæus esset, mittit eum ad Herodem Galilææ Tetrarcham, qui & ipse tunc erat Hierosolymis. *Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 18.*

Coram Herode. Herodes viso Iesu gauisus, multa interrogat. Iesus nihil respondet. Iudæi pertinaciter accusant. Tandem Herodes cum suis Christum spernens ludibrij causa indutum veste alba, remittit ad Pilatum, eique per hæc reconciliatur. *Luc. 23.*

Coram Pilato. Pilatus perspecta iam Christi innocentia, Iudæorumque invidia: primùm conatur festi paschæ gratia, populi favore, ipsum dimittere. At cum suasu sacerdotum præ illo Barrabas latro eligeretur dimittendus; Christus verò exigeretur crucifigendus: vult eundem castigatum dimittere. *Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 18.*

Castigatio Christi. Ductus igitur Iesus à militibus Pilati in atrium prætorij, coram tota cohorte nudatus, dirè flagellatur. Deinde chlamyde purpurea induitur, spinis coronatur: arundine in dextra accepta, vt Rex salutatur: & genu flexo irrisoriè adoratur: variè illuditur: conspuitur: alapis & arundine percutitur. *Matth. 27. Ioan. 19. Marc. 15.*

Offensio. Sic tractatum & ornatum Pilatus educens foras, populo videndum exhibet, vt vel sic fatiati desisterent. At cùm tanto magis clamarent vt crucifigeretur, quod filium Dei se fecisset: reducit eum in prætorium, iterumque examinat, & in fontem quærit absoluere. *Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.*

Verùm cùm Iudæi eò magis atque magis exclamarent, ipsum tollendum in crucem, quod se Regem faciens, aduersaretur Cæsari: tandem Pilatus iterum producto Iesu foras, sedit pro tribunali: vbi etiam vxore sua mo-

nente, vt à iusto abstineret coram omni populo lauans manus, protestatur; quod innocens iustum adiudicet morti: & Barraba dimisso; tradit Iesum suis militibus crucifigendum. *Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.*

Tum Iesus rursus induitur proprijs vestibus, & ducitur extra ciuitatem ad locum supplicij, baiulans crucem suam: quæ deinde post ipsum portanda etiam Simoni Cyrenæo imponitur. Inter eundem autem Christus mulieres plorantes, iubet non suam mortem, sed imminens sibi ipsis exitium deplorare. *Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.*

Progressus in montem Caluariæ: vestibus exiit, vino myrrhato felle mixto potatur. atque ibi sub sextam diei horam, manibus pedibusque clavis perfossis, Cruci affigitur, ac suspenditur ipso meridie duos inter latrones medius, Occidentem versus spectans: affixo Cruci titulo, scripto Hebraicè, Græcè & Latine: IESVS NAZARENVS REX IUDÆORVM. Milites autem sorte diuidunt sibi vestes eius. *Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19. Psal. 21.*

Pendens in Cruce, varijs conuicijs insultatur, varijsque modis deridetur à prætereuntibus, à principibus, à militibus, & ab ipsis etiam latronibus. Pro quibus omnibus Patrem ipsum orat. Latroni respicienti promittit paradisum. Matrem suam commendat Ioanni. obortisque tenebris ab hora sexta vsque ad nonam, à Deo se derelictum conqueritur, sinit: potatur aceto. ac tandem consummatis omnibus, cum clamore valido & lachrymis Patri commendans spiritum, hora nona moritur, die vigesimo quinto martij, emensus à natiuitate annos triginta tres, & menses tres: incarnationis autem suæ anno tricesimo quarto præcisè completo. *Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19. Hebr. 5.*

Anima ipsius descendit ad eum inferorum sinum, quem limbum Patres vocant: Diuinitate tamen eius, nec à corpore, nec ab anima ipsius dimigrante. *Psal. 15.*

Et ecce, mox velum templi scissum, terra mota, petre rupte, monumenta aperta, sancti ipso postea cum Christo, resurgentes, Hierosolymæ apparent multis, Centurio cum suis custodibus confitetur Iesum fuisse iustum, & filium Dei, & quæ spectatum venerant turbe, percutientes pectora sua reuertuntur. *Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.*

Noti eius & mulieres, quæ etiam in Galilæa ministrauerant ei, astantes procul spectant quæ fiunt. Milites frangunt crura latronum. Christi latus lancea aperitur: ex quo profluit sanguis & aqua. *Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.*

Ad vesperam Ioseph ab Arimathæa & Nicodemus, consensu Pilati, corpus Iesu cruce deponunt: idque myrrha & aloë conditum, inuoluunt sindone munda, ac sepeliunt in hortopropinquo, in monumento nouo è petra exciso, capite occidentem versus: mulieribus

Condemnatio.

Crucifixa.

Crucifixio.

Derisio.

Oratio.

Expiatio.

Descensus ad inferna.

Prodigia.

Transfixio cordis.

Sepultura.

cun.